

ligit Dóminus, cõrripit: et quasi pater in filio cõm-
placet sibi. Beátus homo,
qui invénit sapiéntiam, et
qui áffluit prudéntia: mé-
lior est adquisitio ejus ne-
gotiatiõne argénti, et auri
primi et puríssimi fructus
ejus: pretiõsior est cunctis
õpibus: et ómnia, quæ de-
siderántur, huic non va-
lent comparári.

R. Quæ sunt in corde
hóminum, óculi tui vident
Dómine, et in libro tuo
ómnia scribéntur: * Homo
videt in fácie, Deus autem
in corde. **V.** Omnia enim
corda scrutátur, et univér-
sas méntium cogitatiõnes
intélligit. — Homo. **Gloria**
Patri. Homo.

**XX. propria hujus ij. et
ijj. Feriæ repetuntur in
omnibus ij. et ijj. Feriis
usque ad Domin. I. Sept.**

FERIA TERTIA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. v.

Illi mi, atténde ad
sapiéntiam meam,
et prudéntiæ meæ
inclína aurem tuam, ut
custódiás cogitatiõnes, et
disciplinam lábia tua con-
servent. Ne atténdas fal-
laciæ mulieris: favusenim
distíllans lábia meretrícis,
et nitidius óleo guttur ejus.

Novíssima autem illius
amára quasi absynthium,
et acúta quasi gládus bi-
ceps. Pedes ejus descén-
dunt in mortem, et ad
íferos gressus illius pé-
netrant. Per sémitam vitæ
non ámbulant, vagi sunt
gressus ejus, et investigá-
biles.

R. Præbe fili cor mihi,
et óculi tui vias meas cu-
stódiánt: * Ut addátur
grátia cápiti tuo. **V.** At-
ténde fili mi sapiéntiam
meam, et ad elóquium
meum inclína aurem tuam.
— Ut addátur.

Lectio ij.

Nunc ergo fili mi audi
me, et ne recédas a
verbis oris mei. Longe fac
ab ea viam tuam, et ne ap-
propínques fóribus do-
mus ejus. Ne des aliénis
honórem tuum, et annos
tuos crudéli: Ne forte im-
pleántur extránei víribus
tuis, et labóres tui sint in
domo aliéna, et gemas in
novíssimis, quando con-
súmpseris carnes tuas et
corpus tuum, et dicas:
Cur detestátus sum disci-
plinam, et increpationibus
non acquiévit cor meum,
nec audívi vocem docén-
tium me, et magístris non
inclinávi aurem meam?

R. Inítium sapiéntiæ ti-
mor Dómini: * Inteléctus
bonus ómnibus faciénti-
bus eum: laudatio ejus
manet in sæculum sæculi.
V. Diléctio illius custódia
legum est: quia omnis sa-
piéntia timor Dómini. —
Inteléctus.

Lectio iij.

Quare sedúceris, fili mi,
ab aliéna, et fovéris
in sinu altérius? Réspicit
Dóminus vias hóminis, et
omnes gressus ejus consi-
derat. Iniquitátes suæ cá-
piunt ímpium, et fúribus
peccatórum suórum con-
stringitur. Ipse moriétur,
quia non hábit discipli-
nam, et in multitudíne
stultitiæ suæ decipiétur.

R. Verbum iníquum et
dolósum longe fac a me
Dómine: * Divítias et pau-
pertátem ne déderis mihi,
sed tantum víctui meo trí-
bue necessariá. **V.** Duo
rogávi te, ne déneges mihi
ántequam móriar. — Divi-
tias. **Gloria.** Divítias.

FERIA QUARTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. viij.

Umquid non sa-
piéntia clámitat,
et prudéntia dat
vocem suam? In summis.

excelsisque verticibus su-
pra viam, in médiis sémi-
tis stans, juxta portas
civitátis in ipsis fóribus
lóquitur, dicens: O viri,
ad vos clámito, et vox
mea ad filios hóminum.
Intélligite párvuli astú-
tiam, et insipiéntes ani-
madvértite. Audíte, quó-
niam de rebus magnis lo-
cutúra sum: et aperiéntur
lábia mea, ut recta præ-
dicent.

R. Dómine pater. 328.

Lectio ij.

Veritátem meditábitur
guttur meum, et lá-
bia mea detestabúntur ím-
pium. Justí sunt omnes
sermónes mei, non est in
eis pravum quid, neque
perversum. Recti sunt in-
télligéntibus, et æqui in-
veniéntibus sciéntiam. Ac-
cipite disciplinam meam,
et non pecúniám: doctri-
nam magis, quam aurum
elígite. Mélior est enim
sapiéntia cunctis pretio-
síssimis: et omne deside-
rábile ei non potest com-
parári.

R. Magna enim. 329.

Lectio iij.

EGO sapiéntia hábito
in consílio, et erudítis
intérsu cogitatiõnibus.

Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt : Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo : et qui mane vigilat ad me, invenient me.

℞. Quæ sunt. 330.

FERIA QUINTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j.

Cap. x.

Filius sapiens lætificat patrem : filius vero stultus mœstitia est matris suæ. Nil proderunt thesauri impietatis : justitia vero liberabit a morte. Non affliget Dóminus fame animam justi, et insidias impiórum subvertet. Egestatem operata est manus remissa : manus autem fortium divitias parat. Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos : idem autem ipse sequitur aves volantes. Qui congregat in messe, filius sapiens est : qui autem

stertit æstáte, filius confusiónis.

℞. In principio. 326.

Lectio ij.

Benedictio Dómini super caput justi : os autem impiórum operit iniquitas. Memória justicam laudibus : et nomen impiórum putrescet. Sapiens corde præcepta suscipit : stultus cæditur labiis. Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter : qui autem depravat vias suas, manifestus erit. Qui annuit óculo, dabit dolorem : et stultus labiis verberabitur.

℞. Gyrum cœli. 327.

Lectio iij.

Vena vitæ, os justicæ : et os impiórum operit iniquitatem. Odium suscitavit rixas : et universa delicta operit caritas. In labiis sapientis invenitur sapientia : et virga in dorso ejus qui indiget corde. Sapientes abscondunt scientiam : os autem stulti confusióni proximum est. Substantia divitis, urbs fortitudinis ejus : pavor pauperum, egestas eorum. Opus justicæ ad vitam : fructus autem impij ad peccatum.

℞. Emitte Dómine. 327.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j.

Cap. xiv.

Sapiens mulier ædificat domum suam : insipiens extructam quoque manibus destruet. Ambulans recto itinere, et timens Deum, despicitur ab eo, qui infami graditur via. In ore stulti virga superbiæ : labia autem sapientium custodiunt eos. Ubi non sunt boves, præsepe vacuum est : ubi autem plurimæ segetes, ibi manifesta est fortitudo bovis. Testis fidelis non mentitur : profert autem mendacium dolosus testis.

℞. Da mihi. 327.

Lectio ij.

Quærit derisor sapientiam, et non invenit : doctrina prudentium facilis. Vade contra virum stultum, et nescit labia prudentiæ. Sapientia calidi est intelligere viam suam : et imprudentia stultorum errans. Stultus illudet peccatum, et inter justos morabitur gratia. Cor quod novit amaritudinem animæ suæ, in gaudio ejus non miscbitur extraneus. Domus impiorum delébitur : tabernacu-

la vero justorum germi-
nabunt.

℞. Initium. 328.

Lectio iij.

Est via, quæ videtur hómini justa : novissima autem ejus deducunt ad mortem. Risus dolore miscbitur, et extrema gaudii luctus occupat. Viis suis replébitur stultus, et super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo : astutus considerat grassus suos. Filio doloso nihil erit boni : servo autem sapienti prospere erunt actus, et dirigetur via ejus. Sapiens timet, et declinat a malo : stultus transilit, et confidit.

℞. Verbum. 328.

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j.

Cap. xvj.

Omnis est animam præparare : et Dómini gubernare linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus : spirituum ponderator est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, et dirigentur cogitationes tuæ. Universa propter semetipsum operatus est Dóminus : impium quoque ad diem malum. Abominatio Dó-

mini est omnis arrogans :
étiam si manus ad manum
fuerit, non est innocens.

R. Dómine pater. 328.

Lectio ij.

INítium viæ bonæ, fáce-
re justítiam : accépta
est autem apud Deum ma-
gis, quam immolare hó-
stias. Misericórdia et veri-
tate redímitur iniquitas :
et in timóre Dómini de-
clinátur a malo. Cum
placuerint Dómino viæ
hóminis, inimicos quoque
ejus convertet ad pacem.
Mélius est parum cum ju-
stítia, quam multi fructus
cum iniquitate. Cor hómi-
nis dispónit viam suam :
sed Dómini est dirigere
gressus ejus.

R. Magna enim. 329.

Lectio iij.

DIvinátio in lábiis re-
gis, in iudicio non
errábit os ejus. Pondus et
statéra iudícia Dómini
sunt : et ópera ejus omnes
lápides sacculi. Abominá-
biles regi qui agunt impie :
quóniam justítia firmátur
sólum. Volúntas regum
lábia justa : qui recta ló-
quitur, diligétur. Indigná-
tio regis, nuntii mortis :
et vir sápiens placábit
eam. In hilaritate vultus
regis, vita : et cleméntia

ejus quasi imber seró-
tinus.

R. Quæ sunt. 330.

Ad Magnificat, Aña. Ego
in altissimis * hábito : et
thronus mēus in colúmna
nubis. *V.* Vespertina.

DOMIN. II. AUGUSTI.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástes.

Lectio j. *Cap. j.*

Erba Ecclesiáste,
filií David, regis
Jerúsalem. Váni-
tas vanitátum, dixit
Ecclesiástes : vánitas vani-
tátum, et ómnia vánitas.
Quid habet ámplius homo
de univérso labóre suo,
quo labórat sub sole? Ge-
nerátio præterit, et gene-
rátio ádvenit : terra autem
in ætérnum stat. Oritur
sol, et óccidit, et ad locum
suum revértitur : ibique
renáscens, gyrat per Me-
rídiem, et fléctitur ad
Aquilónem : lustrans uni-
vérsa in circúitu pergit
spíritus, et in circulos
suos revértitur. Omnia
flúmina intrant in mare,
et mare non redúndat :
ad locum, unde éxeunt
flúmina, revertúntur ut
íterum fluant.

R. In principio. 326.

Lectio ij.

Cunctæ res difíciles :
non potest eas homo
explicáre sermóne. Non
saturátur óculus visu, nec
auris auditu implétur.
Quid est quod fuit? ipsum
quod futúrum est. Quid est
quod factum est? ipsum
quod faciéndum est. Nihil
sub sole novum, nec va-
let quisquam dicere : Ecce
hoc recens est : jam enim
præcessit in sæculis, quæ
fuerunt ante nos. Non est
priórúmemória : sed
nec eórúmquidem, quæ
póstea futúra sunt, erit
recordátio apud eos, qui
futúri sunt in novíssimo.

R. Gyrum cœli. 327.

Lectio iij.

EGO Ecclesiástes fui
rex Israel in Jerúsa-
lem, et propósui in ánimo
meo quærere et investigá-
re sapiénter de ómnibus,
quæ fiunt sub sole. Hanc
occupatióne pèssimam
dedit Deus filiis hóminum,
ut occuparéntur in ea.
Vidi cuncta, quæ fiunt
sub sole, et ecce univérsa
vánitas, et afflictio spíri-
tus. Pervérsi difficile cor-
rigúntur, et stultórum in-
finitus est número. Locú-
tus sum in corde meo,
dicens : Ecce magnus effé-

ctus sum, et præcessi om-
nes sapiéntia, qui fuerunt
ante me in Jerúsalem : et
mens mea contempláta
est multa sapiénter, et dí-
dici. Dédique cor meum
ut scirem prudéntiam,
atque doctrinam, errorés-
que et stultítiam.

R. Emitte. 327.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

*Serm. contra concubina-
rios, in fine, tomo v.*

Lectio iv.

Salomon cum sæcu-
lárium rerum con-
cupiscéntia tene-
rétur, magnas eas et ad-
mirándas putábat, mul-
túmque in eis labóris et
sollicitúdinis insumébat,
magnificas ædificándo do-
mos, copiósum coacerván-
do aurum, congregándo
cantórum choros, vária
génera ministrórum men-
sæ et popinæ, quæréndo
ánimæ suæ voluptátem
ab hortórum et córporum
formosórum grátia, et
omnem, ut ita dicam, oble-
ctatióne et refrigerii viam
sectándo. *R.* Da mihi. 327.

Lectio v.

AT ubi inde ad se re-
vêrsus, et quasi ex
umbrósa quadam abysso

ad lumen veræ sapiëntiæ respicere vâluit, tunc sublimem illam, et cœlis dignam emisit vocem : Vânitâs vanitâtum, dicens, et ômnia vânitâs. Hanc et vos, et hac sublimiorem, si volueritis, efferetis sententiam de intempestiva hac voluptate, si aliquantisper a mala consuetudine vos sequestraveritis.

℞. Inîtium. 328.

Lectio vj.

Quamvis autem a Salomone sæculis superioribus non tam multa sapiëntiæ exigebatur diligentia : neque enim delicias lex vetus prohibebat, neque aliis frui supervacuis dicebat vanum : attamen et sic se habentibus rebus, in ipsis contuèri licebit, quam viles, et vanitati obnoxie sint. Nos vero ad majorem vocati vitam, et ad excellentius fastigium ascendimus, et in majoribus exercemur palæstris : et quid aliud, quam quod, sicut supernæ virtutes intellectuales et incorporeæ illæ, vitam instituire jubemur?

℞. Verbum iniquum. 328.

℞. vij. Dñe pater. 328.

℞. viij. Duo. 329.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. ij.

Hixi ego in corde meo : Vadam, et affluam deliciis, et fruuar bonis. Et vidi quod hoc quoque esset vânitâs. Risum reputavi errorem : et gaudium dixi : Quid frustra deciperis? Cogitavi in corde meo abstrahere a vino carnem meam, ut animum meum transferrem ad sapiëntiam, devitarẽmque stultitiam, donec vidẽrem quid esset utile filiis hominum : quo facto opus est sub sole numero dierum vitæ suæ. Magnificavi opera mea, ædificavi mihi domos, et plantavi vineas.

℞. Ne derelinquas. 329.

Lectio ij.

Possedi servos et ancillas, multamque familiam habui : armẽta quoque, et magnos ovium greges ultra omnes qui fuerunt ante me in Jerusalem : coacervavi mihi argentum, et aurum, et substantias regum, ac provinciãrum : feci mihi cantores, et cantatrices, et delicias filiorum hominum, scyphos, et urceos in ministerio ad vina fun-

denda : et supergressus sum opibus omnes, qui ante me fuerunt in Jerusalem : sapiëntia quoque perseveravit mecum.

℞. Magna enim. 329.

Lectio iij.

ET omnia, quæ desideraverunt oculi mei, non negavi eis : nec prohibui cor meum quin omni voluptate frueretur, et oblectaret se in his, quæ præparaveram : et hanc ratus sum partem meam, si úterer labore meo. Cumque me convertissem ad universa opera, quæ fecerant manus meæ, et ad labores, in quibus frustra sudaveram, vidi in omnibus vanitatem et afflictionem animi, et nihil permanere sub sole.

℞. Quæ sunt. 330.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. iij.

Mnia tempus habent, et suis spatiis transeunt universa sub cœlo. Tempus nascendi, et tempus moriendi. Tempus plantandi, et tempus evellendi quod plantatum est. Tempus occidendi, et tempus sanandi. Tempus destruendi, et

tempus ædificandi. Tempus flendi, et tempus ridendi. Tempus plangendi, et tempus saltandi. Tempus spargendi lapides, et tempus colligendi. Tempus amplexandi, et tempus longe fieri ab amplexibus. Tempus acquirendi, et tempus perdendi. Tempus custodiendi, et tempus abjiciendi. Tempus scindendi, et tempus consuendi. Tempus tacendi, et tempus loquendi. Tempus dilectionis, et tempus odii. Tempus belli, et tempus pacis.

℞. Præbe fili. 330.

Lectio ij.

Quid habet amplius homo de labore suo? Vidi afflictionem, quam dedit Deus filiis hominum, ut distendantur in ea. Cuncta fecit bona in tempore suo, et mundum tradidit disputationi eorum, ut non inveniat homo opus, quod operatus est Deus ab initio usque ad finem. Et cognovi quod non esset melius nisi lætari, et facere bene in vita sua. Omnis enim homo, qui comedit et bibit, et videt bonum de labore suo, hoc donum Dei est.

℞. Inîtium. 331.

Lectio iij.

Didici quod omnia opera, quae fecit Deus, perseverent in perpetuum: non possumus eis quidquam addere, nec auferre, quae fecit Deus ut timeatur. Quod factum est, ipsum permanet: quae futura sunt, jam fuerunt: et Deus instaurat quod abiit. Vidi sub sole in loco iudicii impietatem, et in loco iustitiae iniquitatem. Et dixi in corde meo: Iustum, et impium iudicabit Deus, et tempus omnis rei tunc erit.

℞. Verbum iniquum. 331

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiastae.

Lectio j.**Cap. iv.**

Verti me ad alia, et vidi calumnias, quae sub sole geruntur, et lacrymas innocentium, et neminem consolatorem: nec posse resistere eorum violentiae, cunctorum auxilio destitutos. Et laudavi magis mortuos, quam viventes: et feliciorum utroque iudicavi, qui necdum natus est, nec vidit mala quae sub sole fiunt. Rursum contemplatus sum omnes labores hominum, et indu-

strias animadverti patere invidiae proximi: et in hoc ergo vanitas, et cura superflua est.

℞. Domine pater. 328.

Lectio ij.

Stultus complicat manus suas, et comedit carnes suas, dicens: Melior est pugillus cum reliqua, quam plena utraque manus cum labore, et afflictione animi. Considerans reperi et aliam vanitatem sub sole: unus est, et secundum non habet, non filium, non fratrem, et tamen laborare non cessat, nec satiantur oculi eius divitiis: nec cogitat, dicens: Cui laboro, et fraudo animam meam bonis? in hoc quoque vanitas est, et afflictio pessima.

℞. Magna enim. 329.

Lectio iij.

Melius est ergo duos esse simul, quam unum: habent enim momentum societatis suae: si unus ceciderit, ab altero fulciatur. Vae soli: quia cum ceciderit, non habet sublevantem se. Et si dormierint duo, fovebuntur mutuo: unus quomodo calefiet? Et si quispiam prevaluerit contra unum,

duo resistunt ei: funiculus triplex difficile rumpitur. Melior est puer pauper et sapiens, rege sene et stulto, qui nescit praevidere in posterum.

℞. Quae sunt. 330.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiastae.

Lectio j.**Cap. v.**

Ne temere quid loquaris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermonem coram Deo. Deus enim in caelo, et tu super terram: idcirco sint pauci sermones tui. Multas curas sequuntur somnia, et in multis sermonibus invenietur stultitia. Siquid vovisti Deo, ne moreris reddere: displicet enim ei infidelis et stulta promissio. Sed quodcumque voveris, redde: multoque melius est non vovere, quam post votum promissa non reddere.

℞. In principio. 326.

Lectio ij.

Ne dederis os tuum ut peccare facias carnem tuam: neque dicas coram Angelo: Non est providentia: ne forte iratus Deus contra sermones

tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum. Ubi multa sunt somnia, plura sunt vanitates, et sermones innumeri: tu vero Deum time. Si videris calumnias egenorum, et violenta iudicia, et subverti iustitiam in provincia, non mireris super hoc negotio: quia excelsio excelsior est alius, et super hos quoque eminentiores sunt alii, et insuper universae terrae rex imperat servienti.

℞. Gyrum caeli. 327.

Lectio iij.

Avarus non implebitur pecunia: et qui amat divitias, fructum non capiet ex eis: et hoc ergo vanitas. Ubi multae sunt opes, multi et qui comedunt eas. Et quid prodest possessori, nisi quod cernit divitias oculis suis? Dulcis est somnus operanti, sive parum, sive multum comedat: saturitas autem divitis non sinit eum dormire. Est et alia infirmitas pessima, quam vidi sub sole: divitiae conservatae in malum domini sui. Pereunt enim in afflictione pessima: generavit filium, qui in summa egestate erit.

℞. Emitte Domine. 327.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. **Cap. vj.**

ST et aliud malum, quod vidi sub sole, et quidem frequens apud homines: Vir, cui dedit Deus divitias, et substantiam, et honorem, et nihil deest animæ suæ ex omnibus, quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus ut comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud. Hoc vanitas, et miseria magna est.

R. Da mihi. 327.**Lectio ij.**

SI genuerit quispiam centum liberos, et vixerit multos annos, et plures dies ætatis habuerit, et anima illius non utatur bonis substantiæ suæ, sepulturæque careat: de hoc ego pronuntio quod melior illo sit abortivus. Frustra enim venit, et pergit ad tenebras, et oblivione delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognovit distantiam boni et mali: etiam si duobus millibus annis vixerit, et non fuerit perfructus bonis.

R. Initium. 328.**Lectio iij.**

Nonne ad unum locum properant omnia? Omnis labor hominis in ore ejus: sed anima ejus non implebitur. Quid habet amplius sapiens a stulto? et quid pauper nisi ut pergat illuc, ubi est vita? Melius est videre quod cupias, quam desiderare quod nescias. Sed et hoc vanitas est, et presumptio spiritus.

R. Verbum. 328.

SABBATO.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. **Cap. vij.**

Uid necesse est homini majora se querere, cum ignoret quid conducat sibi in vita sua numero dierum peregrinationis suæ, et tempore, quod velut umbra præterit? Aut quis ei poterit indicare quid post eum futurum sub sole sit? Melius est nomen bonum, quam unguenta pretiosa: et dies mortis die natiuitatis. Melius est ire ad domum luctus, quam ad domum convivii: in illa enim finis cunctorum admonetur hominum, et vivens cogitat quid futurum sit.

R. Domine pater. 328.**Lectio ij.**

Melior est ira risu: quia per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis. Cor sapientium ubi tristitia est, et cor stultorum ubi lætitia. Melius est a sapiente corripiri, quam stultorum adulatione decipi. Quia sicut sonitus spinarum ardentium sub olla, sic risus stulti: sed et hoc vanitas. Calumnia conturbat sapientem, et perdet robur cordis illius. Melior est finis orationis, quam principium. Melior est patiens arrogante.

R. Magna enim. 329.**Lectio iij.**

Ne dicas: Quid putas causæ est quod priora tempora meliora fuere quam nunc sunt? stulta enim est hujuscemodi interrogatio. Utilior est sapientia cum divitiis, et magis prodest videtibus solem. Sicut enim protegit sapientia, sic protegit pecunia. Hoc autem plus habet eruditio et sapientia, quod vitam tribuunt possessori suo. Considera opera Dei, quod nemo possit corrigere quem ille despexerit.

R. Quæ sunt. 330.

Ad Magnificat, Añã. Omnis sapientia * a Domino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum.

V. Vespertina oratio.

Si sequens Dominica venerit in die Assumptionis beatæ Mariæ, vel S. Hyacinthi, vel in die Octava S. Laurentii, liber Sapientiæ ponitur in ipsa die S. Hyacinthi, vel in die Octava S. Laurentii, et de eo legitur in Festo S. Bernardi, et post Octavam Assumptionis beatæ Mariæ, si supersit dies, usque ad sequentem Dominicam.

DOMIN. III. AUGUSTI.

In I. Nocturno.

Incipit liber Sapientiæ.

Lectio j. **Cap. j.**

Illigite justitiam, qui judicatis terram. Sentite de Domino in bonitate, et in simplicitate cordis querite illum: quoniam invenitur ab his, qui non tentant illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum: reversæ enim cogitationes separant a Deo: probata autem virtus corripit insipientes. Quoniam in malevolam animam non introibit sapientia, nec habi-

tábit in corpore súbdito peccátis.

R. In princípío. 326.

Lectio ij.

SPÍRITUS enim sanctus disciplínæ effúgiet fictum, et áuferet se a cogitátionibus, quæ sunt sine intellectu, et corripiétur a superveniénte iniquitate. Benígnus est enim spírítus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis : quóniam renum illius testis est Deus, et cordis illius scrutátor est verus, et linguæ ejus audítor. Quóniam spírítus Dómini replévit orbem terrárum : et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iniqua, non pótet latére, nec præteriet illum corripiens júdicium.

R. Gyrum cœli. 327.

Lectio iij.

IN cogitátionibus enim impii interrogátio erit : sermónum autem illius audítio ad Deum véniet, ad correptionem iniquitátum illius. Quóniam auris zeli audit ómnia, et tumultus murmurátionum non abscondétur. Custodíte ergo vos a murmurátione, quæ nihii prodest, et a detractióne párcite linguæ, quó-

niam sermo obscurus in vácuum non ibit : os autem, quod mentítur, occídit ánimam.

R. Emitte. 327.

In II. Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. I. cap. xxviij.

Lectio iv.

MAGNUS Agnus justitiæ splendor, quæ aliis pótius nata, quam sibi, communitátem et societátem nostram adjuvat, excelsitátem tenet, ut suo júdicio ómnia subjécta hábeat, opem aliis ferat, pecúniam cónferat, officia non ábnuat, perícula suscipiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avarítia infirmáret atque inflécteret tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggregáre pecúnias, occupáre terras possessió-nibus cúpimus, præstáre divítiis; justitiæ formam exúimus, beneficéntiam commúne amíttimus.

R. Da mihi. 327.

Lectio v.

QUANTA autem justitia potest, quod nec locis, nec persónis, nec tempóribus excipitur, quæ étiam hósti-

bus reservátur : ut si constitútus sit cum hoste aut locus, aut dies prælio, advérsus justitiám putétur aut loco prævenire, aut tempore. Interest enim utrum áliquis pugna áliqua et conflictu gravi capiátur, an superióre grátia, vel áliquo événtu. Si ergo in bello justitia valet, quanto magis in pace servánda est?

R. Inítium. 328.

Lectio vj.

FUNDAMENTUM ergo est justitiæ fides. Justórum enim corda medítantur fidem : et qui se justus accúsat, justitiám supra fidem cóllocat. Nam tunc justitia ejus appáret, si vera fateátur. Dénique et Dóminus per Isaíam : Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion : id est, Christum in fundaméntum Ecclesiæ. Fides enim ómnium Christus : Ecclesiá autem quædam forma justitiæ est, commúne jus ómnium : in commúne orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui seípsum sibi ábnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideo et Paulus fundaméntum pósuit Chri-

stum, ut supra eum ópera justitiæ locarémus : quia fides fundaméntum est.

R. Verbum. 328.

R. vij. Dñe pater. 328.

R. viij. Duo Séraphim clamábant. 329.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j.

Cap. iij.

MUSTÓRUM autem ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : et æstimáta est afflíctio éxitus illórum : et quod a nobis est iter, exterminium : illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur : quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in tempore erit respéctus illórum.

R. Ne derelinquas. 329.

Lectio ij.

FULGEBUNT justí, et tamquam scintillæ in arundinétó discúrrent. Judicábunt nátiónes, et do-

minabuntur pópulis, et regnabit Dóminus illórum in perpétuum. Qui confidunt in illo, intélligent veritatem : et fidéles in dilectióne acquiescent illi : quóniam donum et pax est eléctis ejus. Impii autem secúndum quæ cogitaverunt, correptionem habebunt : qui neglexerunt justum, et a Dómino recesserunt. Sapiéntiam enim, et disciplinam qui ábjicit, infélix est : et vácuca est spes illórum, et labóres sine fructu, et inutilia ópera eórum.

℞. Magna enim. 329.

Lectio iij.

Cap. v. c.

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitatio illórum apud Altíssimum. Ideo accipient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini : quóniam dextera sua teget eos, et bráchio sancto suo defendet illos. Accipiet armatúram zelus illius, et armabit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accipiet pro gálea iudicium certum. Sumet scutum inexpugnabile æquitatem : acuet autem duram

iram in lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

℞. Quæ sunt. 330.

FERIA TERTIA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j.

Cap. vj.

Melior est sapiéntia quam vires : et vir prudens quam fortis. Audite ergo reges, et intelligite, discite iudices finium terræ. Præbete aures vos, qui continétis multitudines, et placétis vobis in turbis natiónum : quóniam data est a Dómino potestas vobis, et virtus ab Altíssimo, qui interrogabit ópera vestra, et cogitatiónes scrutabitur : quóniam cum essétis ministri regni illius, non recte iudicástis, nec custodístis legem justítiae, neque secúndum voluntátem Dei ambulástis.

℞. Præbe fili. 330.

Lectio ij.

Horrénde et cito apparet vobis : quóniam iudicium duríssimum his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia : poténtes autem poténter torménta patientur. Non enim súbtrahet persónam cuiusquam

Deus, nec verébitur magnitudinem cuiusquam : quóniam pusillum et magnum ipse fecit, et æquáliter cura est illi de ómnibus. Fortióribus autem fortiór instat cruciatio.

℞. Inítium. 331.

Lectio iij.

Ad vos ergo reges sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodierint justa juste, justificabuntur : et qui didicerint ista, invénient quid respondeant. Concupiscite ergo sermónes meos, dilígite illos, et habébitis disciplinam. Clara est, et quæ nunquam marcessit sapiéntia, et fáciie videtur ab his qui dilígunt eam, et invenitur ab his qui quærunt illam.

℞. Verbum. 331.

FERIA QUARTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j.

Cap. vij.

Sum quidem et ego mortális homo, similis ómnibus, et ex genere terréni illius, qui prior factus est, et in ventre matris figurátus sum caro, decem ménsium tempore coagulátus sum in sanguine, ex semine hóminis, et delectaménto

somni conveniénte. Et ego natus accépi commúnem áerem, et in simíliter factam decídi terram, et primam vocem simílem ómnibus emísi plorans. In involuméntis nutritus sum, et curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitatís inítium. Unus ergo intróitus est ómnibus ad vitam, et simílis éxitus.

℞. Dómine pater. 328.

Lectio ij.

Propter hoc optávi, et datus est mihi sensus : et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ : et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illius : nec comparávi illi lápidem pretiósus : quóniam omne aurum in comparatióne illius, aréna est exígua, et tamquam lutum aestimábitur argéntum in conspéctu illius. Super salútem et speciém diléxi illam, et propósui pro luce habére illam : quóniam inexstinguibile est lumen illius.

℞. Magna enim. 329.

Lectio iij.

Venerunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis

honestas per manus illius, et lætatus sum in omnibus: quoniam antecederat me ista sapientia, et ignorabam quoniam horum omnium mater est. Quam sine fictione didici, et sine invidia communico, et honestatem illius non abscondo. Infinitus enim thesaurus est hominibus: quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplinæ dona commendati.

R. Quæ sunt. 330.

FERIA QUINTA.

De libro Sapientiae.

Lectio j. **Cap. ix. c.**

Uis hominum poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare quid velit Deus? Cogitationes enim mortalium timidæ, et incertæ providentiæ nostræ. Corpus enim, quod corrumpitur, aggravat animam, et terræna inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem. Et difficile æstimamus quæ in terra sunt: et quæ in prospectu sunt, invenimus cum labore. Quæ autem in cælis sunt quis investigabit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi

tu dederis sapientiam, et miseris Spiritum sanctum tuum de altissimis: et sic correctæ sint semitæ eorum, qui sunt in terris, et quæ tibi placent didicerint homines? Nam per sapientiam sanati sunt quicumque placuerunt tibi Domine a principio.

R. In principio. 326.

Lectio ij. **Cap. x.**

Formatus est a Deo pater orbis terrarum, cum solus esset creatus, custodivit, et eduxit illum a delicto suo, et dedit illi virtutem continendi omnia. Ab hac ut recessit injustus in ira sua, per iram homicidii fraternalis depériit. Propter quem, cum aqua deleret terram, sanavit iterum sapientia, per contemptibile lignum justum gubernans. Hæc et in consensu nequitiae cum se nationes contulissent, scivit justum, et conservavit sine querela Deo, et in filii misericordia fortem custodivit.

R. Gyrum cæli. 327.

Lectio iij.

Hæc justum a pereuntibus impiis liberavit fugientem, descendente igne in pentapolim: qui-

bus in testimonium nequitiae fumigabunda constat deserta terra, et incerto tempore fructus habentes arbores, et incredibilis animæ memoria stans figmentum salis. Sapientiam enim prætereuntes non tantum in hoc lapsi sunt ut ignorarent bona, sed et insipientiæ suæ reliquerunt hominibus memoriam, ut in his, quæ peccaverunt, nec latere potuissent. Sapientia autem hos, qui se observant, a doloribus liberavit.

R. Emitte. 327.

FERIA SEXTA.

De libro Sapientiae.

Lectio j. **Cap. xij.**

Nani autem sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei: et de his, quæ videntur bona, non potuerunt intelligere eum, qui est, neque operibus attendentes agnovérunt quis esset artifex: sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum ærem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut solem et lunam, rectores orbis terrarum deos putaverunt. Quorum si specie delectati, deos putaverunt: sciant

quanto his dominator eorum speciosior est. Speciei enim generator hæc omnia constituit.

R. Da mihi. 327.

Lectio ij.

AUT si virtutem, et opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam qui hæc fecit, fortior est illis: a magnitudine enim speciei et creaturæ, cognoscibiliter poterit Creator horum videri. Sed tamen adhuc in his minor est querela. Et hi enim fortasse errant, Deum querentes, et volentes invenire. Etenim cum in operibus illius conversentur, inquirunt: et persuasum habent quoniam bona sunt quæ videntur.

R. Initium. 328.

Lectio iij.

Iterum autem nec his debet ignosci. Si enim tantum potuerunt scire, ut possent æstimare sæculum: quomodo hujus Dominum non facilius invenerunt? Infelices autem sunt, et inter mortuos spes illorum est, qui appellaverunt deos opera manuum hominum, aurum et argentum, artis inventionem, et similitudines

animálium, aut lápidem inútilem opus manus antiquæ.

R. Verbum. 328.
SABBATO.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j.

Cap. xv.

TU autem Deus noster, suavis et verus es, pátiens, et in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccáverimus, tui sumus, sciéntes magnítudinem tuam: et si non peccáverimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est: et scire justítiam, et virtútem tuam, radix est immortalitátis.

R. Dómine pater. 328.

Lectio ij.

NON enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis excogitatio, nec umbra picturæ labor sine fructu, effigies sculpta per vários colóres, cujus aspéctus insensáto dat concupiscéntiam, et diligit mórtuæ imáginis effigiem sine ánima. Malórum amatóres, digni sunt qui spem hábeant in talibus, et qui faciunt illos, et qui diligunt, et qui colunt.

R. Magna enim. 329.

Lectio iij.

SED et figulus mollem terram premens laborióse fingit ad usus nostros unumquódque vas, et de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, et simíliter quæ his sunt contrária: horum autem vasórum quis sit usus, iudex est figulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto: ille qui paulo ante de terra factus fúerat, et post pusillum redúcit se unde accéptus est, repetitus animæ débitum quam habebat. **R.** Quæ sunt. 330.

Ad Magnif. Añia. Sapiéntia * clámitat in platéis: Si quis diligit sapiéntiam, ad me declínet, et eam invéniet: et cum invénierit, beátus erit si tenúerit eam.

V. Vespertína oratio.

DOMIN. IV. AUGUSTI.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio j. **Cap. j.**

SMNIS sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arénam maris, et plúviæ guttas, et dies sæculi quis dinumerávit? Altítudinem

coeli, et latítudinem terræ, et profúndum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, et ingrèssus illius mandáta ætérna.

R. In principio. 326.

Lectio ij.

RADIX sapiéntiæ cui reveláta est, et astútias illius quis agnóvit? Disciplina sapiéntiæ cui reveláta est, et manifestáta? et multiplicatióem ingrèssus illius quis intelléxit? Unus est altíssimus Creátor omnipotens, et Rex potens, et metuendus nimis, sedens super thronum illius et dóminans Deus. Ipse creávit illam in Spiritu sancto, et vidit, et dinumerávit, et mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, et super omnem carnem secúndum datum suum, et præbuit illam diligéntibus se.

R. Gyrum cœli. 327.

Lectio iij.

TImor Dómini glória, et gloriátio, et lætítia, et coróna exsultatióis. Timor Dómini delectábit

cor, et dabit lætítiam, et gáudium, et longítudinem diérum. Timénti Dóminum bene erit in extrémis, et in die defunctiósni suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, dilígunt eam in visióne, et in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, et cum fidélibus in vulva concreátus est.

R. Emítte. 327.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 1. cap. x. in cap. j. Job.

Lectio iv.

SUNT nonnólli, qui vitam suam negligunt, et dum transitória appetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intellécta contémnunt, nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt: cumque supérna, quæ amiserunt, non considerant, esse se (heu miseri) in bonis felices putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt: nequáquam ad contemplantiónem patrúum: ætérnæ desidérii áciens cadunt: sed semetipsos in his, ad

quæ projecti sunt, deserentes, vice patriæ diligunt exsiliium quod patiuntur, et in cæcitate quam tólerant, quasi in claritate lúminis exsultant. *R.* Da mihi. 327.

Lectio v.

AT contra, electórum mentes, dum transitória cuncta nulla esse conspiciunt, ad quæ sint conditæ exquirunt: cumque eórum satisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsa inquisitionis exercitatio fatigata illórum cogitatio, in Conditóris sui spe et contemplatione requiescit, supérnis intérseri civibus appetit; et unusquisque eórum adhuc in mundo corpore pósito, mente tamen extra mundum surgit: ærumnam exsili, quam tólerat, deplorat, et ad sublimem patriam incessantibus se amoris stimulis excitat. Cum ergo dolens videt, quam sit ætérnum quod perdidit, invenit salúbre consiliium, temporale hoc despícere quod percúrrit: et quo magis crescit consilii sciéntia ut peritúra deserat, eo augétur dolor, quod necdum ad mansúra pertingat. *R.* Inítium. 328.

Lectio vj.

INtuéndum quoque est, quod nullus dolor mentis sit in actione præcipitationis. Qui enim sine consiliis vivunt, qui se ipsos rerum eventibus præcipites deserunt, nullo interim cogitationum dolore fatigantur. Nam qui solérter in vitæ consilio figit mentem, caute sese in omni actione circumspiciendo considerat: et ne ex re quæ ágitur, repentinus finis adversusque surripiat, hunc prius mólliter pósito pede cogitationis palpat: pensat, ne ab his, quæ agénda sunt, præpediat formido: ne in his, quæ differénda sunt, præcipitatio impélat: ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent: ne recta per inánem glóriam insidiando supplántent.

R. Verbum. 328.*R.* vij. Dñe pater. 328.*R.* viij. Duo. 329.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap. j. c*

Oróna sapiéntiæ, timor Dómini, replens pacem, et salutis fructum: et vidit, et

dinumerávit eam: útraque autem sunt dona Dei. Sciéntiam et intelléctum prudéntiæ sapiéntia compartiétur: et glóriam tenéntium se, exáltat. Radix sapiéntiæ est timére Dóminum, et rami illius longævi. In thesáuris sapiéntiæ intelléctus, et sciéntiæ religiósitas: exsecratio autem peccatóribus sapiéntia. *R.* Ne derelinquas. 329.

Lectio ij.

TImor Dómini expéllit peccátum: nam qui sine timóre est, non póterit justificári: iracúndia enim animositatis illius, subversio illius est. Usque in tempus sustinébit pátiens, et póstea reddítio jucunditátis. Bonus sensus usque in tempus abscondet verba illius, et lábia multórum enarrábunt sensum illius. In thesáuris sapiéntiæ significatio disciplinæ: exsecratio autem peccatóri, cultura Dei. Fili concupiscens sapiéntiam, consérva justítiam, et Deus præbébit illam tibi.

R. Magna enim. 329.*Lectio iij.*

Sapiéntia enim et disciplina timor Dómini: et quod beneplácitum est illi, fides, et mansue-

túdo, et adimplébit thesáuros illius. Ne sis incredíbilis timóri Dómini: et ne accesseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypocrita in conspéctu hominum, et non scandalizeris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne forte cadas, et addúcas animæ tuæ in honoratióem, et revélet Deus absconsa tua, et in médio synagógæ elidat te: quóniam accessisti maligne ad Dóminum, et cor tuum plenum est dolo et fallácia. *R.* Quæ sunt. 330.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap. ij*

Fili accédens ad servitútem Dei, sta in justítia, et timóre, et præpara animam tuam ad tentatióem. Déprime cor tuum, et sústine: inclína aurem tuam, et súscipe verba intelléctus: et ne festínes in tempore obductiós. Sústine sustentatióes Dei: conjúgere Deo, et sústine, ut crescat in novíssimo vita tua.

R. Præbe fili cor. 330.*Lectio ij.*

Omne, quod tibi applicitum fúerit, accípe: et in dolore sústine, et in humilitate tua patiéntiam